

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 5Sfk/77/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3021200369
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Vališ
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2024:3021200369.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Vališa, LL.M. (spravodajca) a členov senátu JUDr. Petry Príbelskej, PhD. a Mgr. Petra Macha, PhD., v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): Norbert Rašlík - Autosúciastky, miesto podnikania Ulica Jerichova 283/9, 917 01 Trnava, IČO: 33 209 952, právne zastúpený HALADA advokátska kancelária s.r.o. so sídlom: Kapitulská 21, 917 01 Trnava, IČO: 36 669 661, proti žalovanému (sťažovateľovi): Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná 5952/63, Banská Bystrica, IČO: 4224997500 o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 101533649/2021 z 19. augusta 2021 a rozhodnutia Daňového úradu Trenčín, pobočka Považská Bystrica č. 100203522/2021 zo 4. februára 2021, konajúc o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S/127/2021-123 z 1. júna 2022, takto

rozhodol:

- I. Kasačná sťažnosť sa **z a m i e t a**.
- II. Žalobcovi sa voči žalovanému **p r i z n á v a** právo na úplnú náhradu trov kasačného konania.

o d ô v o d n e n i e :

I.
Priebeh administratívneho konania a konania na správnom súde

1. Daňový úrad Trenčín (ďalej len „správca dane“) vydal rozhodnutie č. 100203522/2021 zo dňa 4. februára 2021 o určení rozdielu dane za zdaňovacie obdobie október 2016 podľa § 68 ods. 5 zákona č. 563/2009 Z. z. v znení neskorších predpisov (ďalej aj „daňový poriadok“) vo výške 30 476,67 €. Správca dane prvostupňové rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca nakupoval ojazdené motorové vozidlá od platiteľov dane z iných členských štátov EÚ, ktorí ich predávali v režime oslobodenia od DPH. Žalobca tieto vozidlá nadobudol v zmysle § 11 zákona č. 222/2004 Z. z. o DPH v znení neskorších predpisov (ďalej iba „zákon o DPH“), v dôsledku čoho mu vznikla daňová povinnosť podľa § 69 ods. 6 zákona o DPH. Pri predaji ojazdených vozidiel v tuzemsku mal žalobca povinnosť uplatniť bežný režim zdaňovania, pretože vozidlá kúpil v daňovom režime, pri ktorom mal nárok na odpočet DPH. Žalobca teda nemohol uplatniť osobitnú úpravu uplatňovania DPH podľa § 66 zákona o DPH a zdaňovať len obchodnú prírážku, ale mal odviesť DPH z predajnej ceny. Žalobca podal odvolanie proti rozhodnutiu správcu dane, ktoré žalovaný rozhodnutím č. 101533649/2021 z 19. augusta 2021 (ďalej len „preskúmané rozhodnutie“) potvrdil.

2. Žalobca podal proti preskúmanému rozhodnutiu žalovaného správnu žalobu, ktorou sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia veci žalovanému na ďalšie konanie. Správny súd vo veci rozhodol rozsudkom č. k. 13S/127/2021-123 z 1. júna 2022, ktorým správnej žalobe vyhovel a zrušil preskúmané rozhodnutie, ako aj rozhodnutie správcu dane, a vec vrátil správcovi dane na ďalšie konanie. Podľa správneho súdu sa daňové orgány najmä nedostatočne zaoberali námietkami žalobcu týkajúcimi sa neaplikovania záverov

vyplývajúcich z rozsudku ESD vo veci C-624/15 - Litdana a rozhodnutie žalovaného i správcu dane správny súd považoval za nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov.

II.

Konanie na kasačnom súde

3. Žalovaný (sťažovateľ) podal proti rozsudku správneho súdu v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť z dôvodu, že správny súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP. Kasačnú sťažnosť odôvodnil najmä tým, že žalobca uplatňoval osobitnú úpravu zdaňovania prírážky, a to aj napriek tomu, že hmotnoprávne podmienky na jej uplatnenie, v zmysle § 66 ods. 2 zákona o DPH, splnené neboli. Podľa sťažovateľa ak by žalobca konal dostatočne obozretne a starostlivo, mohol a mal vedieť, že platitelia z iných členských štátov EÚ pri predaji ojazdených motorových vozidiel uplatňujú oslobodenie od dane z titulu dodania vozidiel do iného členského štátu EÚ a nie osobitný režim zdaňovania prírážky. Nestotožnil sa s tým, že by sa nezaoberal právnymi závermi vyplývajúcimi z rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C-624/15 Litdana. Sťažovateľ navrhol zrušiť napadnutý rozsudok správneho súdu a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

4. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v postavení kasačného súdu (ďalej aj „kasačný súd“) preskúmal vyššie uvedený rozsudok správneho súdu v rozsahu podanej kasačnej sťažnosti. Jeho pôsobnosť pre toto konanie a rozhodnutie je daná v § 11 písm. h/ SSP. Kasačný súd s ohľadom na § 455 SSP nepovažoval za potrebné nariadiť vo veci pojednávanie a rozhodol o kasačnej sťažnosti bez jeho nariadenia. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 25. apríla 2024 (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 SSP). So zreteľom na § 439 ods. 1, § 442 ods. 1, § 443 ods. 2 SSP kasačný súd skonštatoval, že podaná kasačná sťažnosť smeruje proti rozsudku, voči ktorému je prípustná, bola podaná včas a oprávnenou osobou. Kasačný súd následne preskúmal napadnutý rozsudok správneho súdu a v medziach kasačnej sťažnosti aj rozhodnutia správnych orgánov a vyhodnotil kasačnú sťažnosť žalovaného ako nedôvodnú.

5. Podľa § 464 ods. 2 SSP ak kasačný súd rozhoduje o kasačnej sťažnosti v obdobnej veci, ktorá už bola aspoň v piatich prípadoch predmetom konania pred kasačným súdom na základe skoršej kasačnej sťažnosti podanej tým istým sťažovateľom, môže v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázať už len na svoje skoršie rozhodnutia, a ak sa v celom rozsahu stotožňuje s ich odôvodnením, ďalšie dôvody už nemusí uvádzať.

6. Kasačný súd zistil, že predmetom konania pred kasačným súdom už v minulosti boli skutkovo aj právne obdobné veci identických účastníkov konania. V tomto smere kasačný súd predovšetkým poukazuje na rozhodnutia Najvyššieho správneho súdu SR sp. zn. 2Sfk/124/2022 zo dňa 28.04.2023 (zdaňovacie obdobie december 2017), sp. zn. 3Sfk/68/2022 zo dňa 31.05.2023 (zdaňovacie obdobie január 2017), sp. zn. 1Sfk/131/2022 zo dňa 18.08.2023 (zdaňovacie obdobie február 2017), sp. zn. 5Sfk/125/2022 zo dňa 30.05.2023 (zdaňovacie obdobie apríl 2017), sp. zn. 2Sfk/96/2022 zo dňa 28.04.2023 (zdaňovacie obdobie máj 2017), sp. zn. 3Sfk/147/2022 zo dňa 31.05.2023 (zdaňovacie obdobie jún 2017), sp. zn. 2Sfk/95/2022 zo dňa 28.04.2023 (zdaňovacie obdobie august 2017), sp. zn. 1Sfk/147/2022 (zdaňovacie obdobie september 2017), sp. zn. 3Sfk/65/2022 zo dňa 31.05.2023 (zdaňovacie obdobie október 2017), sp. zn. 3Sfk/114/2022 zo dňa 31.05.2023 (zdaňovacie obdobie november 2017), sp. zn. 2Sfk/77/2022 zo dňa 28.04.2023 (zdaňovacie obdobie apríl 2016), sp. zn. 2Sfk/60/2022 zo dňa 28.04.2023 (zdaňovacie obdobie jún 2016), sp. zn. 3Sfk/70/2022 zo dňa 31.05.2023 (zdaňovacie obdobie júl 2016), sp. zn. 2Sfk/56/2022 zo dňa 28.04.2023 (zdaňovacie obdobie január 2016), sp. zn. 3Sfk/55/2022 zo dňa 31.05.2023 (zdaňovacie obdobie máj 2015), sp. zn. 5Sfk/45/2022 zo dňa 30.05.2023 (zdaňovacie obdobie august 2015), sp. zn. 1Sfk/57/2022 zo dňa 18.08.2023 (zdaňovacie obdobie október 2015), sp. zn. 2Sfk/45/2022 zo dňa 28.04.2023 (zdaňovacie obdobie november 2015), sp. zn. 1Sfk/49/2022 zo dňa 18.08.2023 (zdaňovacie obdobie január 2015) a sp. zn. 4Sfk/45/2022 zo dňa 27.07.2023 (zdaňovacie obdobie február 2015). V predmetných konaniach, ktoré spočívali na obdobnom skutkovom základe, považoval kasačný súd argumentáciu sťažovateľa za nedôvodnú a kasačné sťažnosti sťažovateľa zamietol. Kasačný súd poukazuje na ich odôvodnenie, s ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje, a v zmysle § 464 ods. 2 SSP už ďalšie dôvody neuvádza.

III.

Záver

7. V zmysle uvedeného je potrebné konštatovať, že správny súd vec správne právne posúdil, keď rozhodnutia sťažovateľa, ako aj správcu dane zrušil pre ich nepreskúmateľnosť a pre nedostatok dôvodov a vec vrátil na ďalšie konanie správcovi dane. Preto kasačný súd kasačnú sťažnosť zamietol ako nedôvodnú podľa § 461 SSP.

8. O trovách kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 1 v spojení s § 167 ods. 1 SSP a vzhľadom na úspech žalobcu v kasačnom konaní mu priznal úplnú náhradu dôvodne vynaložených trov v tomto konaní. O výške náhrady trov rozhodne osobitným uznesením súdny úradník na správnom súde v zmysle § 175 ods. 2 SSP.

9. Senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky prijal tento rozsudok jednomyseľne (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.